

АЛЕКО КОНСТАНТИНОВ

„РАЗНИ ХОРА – РАЗНИ ИДЕАЛИ - III”

(анализ)

Тонът на лъжепатриота – герой в **ТРЕТИЯ ФЕЙЛЕТОН**, е голямото творческо завоевание на Алеко Константинов. Патриотарът най-пълно се приближава до политическия морал и „философията” на Бай Ганьо: *„Сега да има някой да освободи Македония, догдето е нашата партия на власт, че да те науча аз тебе какво се нарича келепир. Ех, да ти пипна аз тебе Солунската митница и не ми трябва много, само две години, две години само да ме оставят управител или оценител на митницата, па ела хортувай с*

мен...” С цинична откровеност героя изповядва „мечтата” за велика България, за нейното национално обединение. Той отправя упреци към Великите сили, че не са достатъчно активни и не правят нищо за националната цялост на България: *„Ама хубава е пустата Македония... Еле таз Солунска митница – на сърцето ми е израсла ваджията!... Да ще султанът да ни даде Македония, ама догде е нашата партия на власт, че да ти се курдисам аз тебе на митницата... Па сетне се оттегли на Охридското езеро, дигни си една вила, па си накриви калпака... Ето туй се казва патриотизъм. Всичко друго е вятър!”*

Солунската митница се превръща в метафора на лъжливия патриотизъм, за който националната идея е преди всичко е средство за облагодетелстване. За героя свободата на Македония трябва на настъпи по благоволенieto на Великите сили, но не и като резултат на националната отговорност и съпричастност. В своята изповед той е пределно искрен; тази откровеност обогатява представата за пораженията на човешкото. Язвителни са иронията и сатиричната гротеска, с която авторът заклеява политическата и нравствената поквара.